Ч. 162. Четвер 4 серпня (22 липня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Про з'їзд монархів. — Заказ Румунії в справі кукурудзи. — Із Сербії. — Росийско-японьска війна).

З нагоди вісти про з'їзд австрийского цісаря з анґлійским королем в Марієнбаді, рознесли були деякі ґазети чутку, що туди приїде також німецкий цїсар Вільгельм і то з кінцем сего місяця. З міродайних кругів заперечують тепер ту вість і кажуть, що цїсар Вільгельм вернувши із своєї прогульки на північ, замешкає через довший час на Вільгельмсгоге і не виїде звідтам нікуди.

На віденьскій біржи збіжевій викликала великий переполох вість, що румуньске правительсво зі взгляду не дуже злі виглядп на урожай кукурудзи заказало від дня 1 серпня вивозити кукурудзу за границю. Можна буде вивезти лиш ту, що до котрої зроблено умову ще перед виданем заказу, але треба на то поставити доказ. Так само заказало правительство вивозити також молот й макухи, що служать худобі за пашу. Заказ сей стає важний від 15/29 вересня і відносить ся лиш до пограничної стациї Верчерова. Віденьскі ґазети домагають ся, щоби правительство заняло становище супротив сеї справи, бо й на Угорщині числять лиш на половину середного урожаю кукурудзи. Факт сей повинен звернути увагу й наших господарів в тих сторонах, де одним із найважнїйших продуктів єсть кукурудза, бо хоч Австро-Угорщина продукує більше кукурудзи, як єсть довіз з Румунії, то все таки згаданий заказ вплине на наші відносини.

Сербский міністер справ внутрішних видав до префектів окружник, в котрім звертає їх увагу на вороже становище социялїстів супротив армії і взиває їх, щоби они зробили конець тій аґітациї. На основі того окружника арештовано многих проводирів социялїстичних. „Радн. Нов." називають той окружник замахом державним і виступають дуже остро против правительства і армії. В цїлім краю орґанізують ся социялїстичні віча для запротестованя против надужитя офіцирів. В містах займають робітники ґрізну поставу.

З поля росийско-японьскої війни надходять заєдно лиш сумні для Росиян вісти. Смерть ґенер. Келлера єсть для них великою стратою, бо ье лиш що то був один із найздібнїйших росийских ґенералів, але якраз і боронив дуже важної позиції против армії ґенер. Курокого. Келлер, як вже само імя показує, був Німцем з роду, як і богато инших росийских ґенералів, міністрів та висших урядників. Він родив ся в 1850 р. і був до недавна ґубернатором в Катеринославі. По битві над рікою Ялю став він командантом другого сибірского корпуса на місце побитого ґенер. Засуліча. Єго корпус і дивізия Ренненкамфа творили в послїдних днях крайне ліве крило росийскої армії.

З телеґрами ґенер. Куропаткіна висланої до царя під датою дня 31 липня виходить ясно, що Японці беруть армію ґенер. Куропаткіна в три огні. Ґен. Куропаткін доносить, що з полудневого фронту напирає ґен. Оку, а єго войско машерує кольоннами під Сімучин і Гайчин; від всхідного фронту розпочали були Японці офензиву против росийских позиций коло Кавуан, а на лінії Саймаці-Ляоян армія ґен. Курокого перейшла також до офензиви. Із сего вже можна було зміркувати, що заносить ся на якісь важні події. На то були вже й в Петербурзї приготовлені. Депеша, яка там наспіла з Ляояну, доносила о тишині перед бурею і о тім, що Японці вже тїсним кругом обступили росийску армію, а нині наспіли вже перші вісти о грозячій катастрофі армії ґен. Куропаткіна: До Льондону наспіла з Токіо вість, що Японці вчера по завзятій дводневній борбі здобули росийскі позициї коло Сімучину, а друга вість безпо-

---

10)

Панна з почти.

(З німецкого — *Артура Ахляйтнера*).

(Дальше).

Заходи лікаря около хлопця увінчали ся по части успіхом, рана на грудех лїчила ся скоро. Зате праве рамя було зовсім розторощене, так що заходила потреба єго відняти. Кастуль напирав кілька разів на хлопця, щоби оповів, як то було на горі в ревірі, однак Вестль мовчав і не хотів нічого зрадити. Аж коли лікар заповів, що рука страчена, хлопець підвів ся на ліжку просто і спитав, чи дійстно нема вже ратунку. Кастуль притакнув і потїшив хлопця словами:

— Лїпше стратити руку як житє.

Хлопець подумав і сказав:

— Так відріжте єї, докторе!

Кастуль хоче перевести операцию під наркозою, щоби бідоласі заощадити болю.

— Як, що? — питає Вестль.

— Хочу тебе приготовити, щоби ти не чув операциї!

— Нїколи в сьвіті! Я витримаю і без того! Але мою одну просьбу!

Лікар спитав про неї здивований.

— Дайте менї циґаро, докторе! Я хочу курити, як будете відрізувати руку.

Подивляючи мовчки витревалість хлопця, Кастуль подає єму бажане циґаро, помагає єго закурити і приладжує інструмент. Верховинка вибігає з комнати, бо не в силї дивити ся на операцию.

Вестль курить. Не чути найменшого оклику болю, роздаєсь лише шипіт від куреного циґара і скрегіт пилки, котрою Кастуль перерізує кість. Що йно по заложеню перевязки хлопчина зітхнув легко.

Кастуль уважає се за вираз болю і думає, що таку операцию хлопець буде тямити ціле житє.

— Нї! Але шкода менї руки!

— Жаль тобі, що не будеш міг нею працювати?

— Але во! Стріляти не можу та й віддячити ся годї!

Лїкар лишив ся в колибі, щоби бути присутним на случай, коли-б Вестль попав в горячку або зімлів. Для скріпленя мусить заплакана верховинка мати готове розпущене молоко. Виразно заказав лікар давати єму горівки, котра попсувала би всьо.

Обмивши антисептично руки та інструменти, доктор Обергумер вийшов на сьвіжий альпейский воздух, щоби успокоїти свої нерви, що зворушили ся були трохи при операциї. Пригода з Вестлем видаєсь єму загадочною. Кастуль здогадує ся тут чогось, однак все таки приходить до переконаня, що було би дуже несовістно лишати постріленого хлопця без помочи, хоч би він був і лїсним злодієм. Яка-небудь борба могла там в горі розіграти ся, полишене людского житя на поталу судьбі серед скал являє ся лікареви прямо обурюючим. Ану ж Вестль стрілив наперед на лїсничого! Ся думка так застановила Кастуля, що він зупинив ся підчас ходу. Може й лїсничий лежить де ранений? Чи годить ся лікареви ставати по одній стороні, або чи єго штука не має приміняти ся у всякій потребі? Очивидно, двом рівночасно служити неможливо, принайменше годі було йти за обома слїдами. Але можна все таки переконати ся, чи з місця того не веде який слїд в иншім напрямі.

Рішившись скоро, лікар вертає наперед до колиби, щоби заглянути до Вестля. Відтак піде ще в гору і буде глядати за слїдом. Дивно, що верховинка так швидко щезла в хатї, коли він надійшов з далека. Начеб виглядала за ним. Кастуль присьпішив хід, думаючи, що Вестлеви стало гірше, чому він впрочім і не дивував би ся. Хлопчина поводив ся при операциї по геройски, однак мимо сеї витревалости міг піддати ся дальшим наслїдкам, принайменше міг зімлїти. В своїй печаливости лікар починає бічи і задиханий впадає до комнати.

Верховинка порає ся спокійно коло печи і витає лікаря так байдужно, що він перестає думати про небезпечність свого пацієнта. В хатї ударив єго в ніс сильний запах гірчанки а скляні очи хлопця пояснили всьо.

Хлопець впрочім навіть не випирає ся, що пив горівку.

— Се може бути твоя смерть!

— Була нацукрована!

— Кількож ти єї випив?

— Не богато! Ледви чвертку!

— Чверть лїтри сильної горівки заправле-

середно з Токіо доносить: **По дводневній борбі побив вчера ґен. Курокі Росиян вдвох окремих битвах коло Юшулїнкіну і коло Янцелїну.** Ті вісти потверджують також і з инших сторін. Скоро войскам ґен. Курокого удасть ся борзо заняти позициї коло Ляоян і перетяти зелїзницю, або скоро ґен. Куропаткін не зможе скоро утечи на північ до Мукдену, то росийску армію не мине катастрофа подібна до седаньскої в пруско-францускій війнї.

Що дїє ся під Порт-Артуром, годї знати; то лиш річ певна, що Порт Артур все ще держить ся. Японцї однакож атакують кріпость безнастанно і мають надію, що она вже не довго буде держати ся. Найбільшу трудність роблять, здає ся, не так самі форти, як міни межи ними і на всїх переходах. Японцї боять ся длятого брати кріпость приступом і хотять єї доти острілювати тяжкими пушками, аж доки она не піддасть ся.

Новинки.

Львів дня 3-го серпня 1904.

— **Іменованя.** П. президент міністрів іменував заступника прокуратора Романа Левіцкого у Львові заступником старшого прокуратора в VIII кл. ранґи у Львові, а судового ад'юнкта Йосифа Любінецкого заступником прокур. в VIII кл. ранґи у Львові.

— **Самоубийство.** В Перемишли в забудованю команди кріпости відобрав собі житє вистрілом з револьвера підофіцир 58 пп. Казимир Шпільовский. Причина самоубийства незвістна.

— **Недовго панував.** Один з комісарів львівскої поліциї їхав онодї зелїзницею з Підзамча на головний дворець. В І клясї, до котрої всїв комісар, їхав якийсь панок, що своїм зверхним виглядом викликав у комісаря підозріне. Комісар почав з ним розмову і ще більше набрав певности, що єго товариш їзди попав до І кляси в незвичайний спосіб. Заки они оба доїхали до головного двірця, були так „сердечними приятелями“, що комісар запросив єго на чарку горівки. Але замість до буфету зайшли до бюра поліциї. Комісар представив ся свому товаришеви в урядовім характері і спитав єго, як називає ся, чим є і куда їде. Заскочений ненадійно таким питанєм, подорожний признав ся, що називає ся Іван Трасевич, був до вчера челядником у коваля Мариновича в Буску, але продав свій ґрунт і їде до Львова забавити ся. Комісар не дуже якось повірив Трасевичови, бо зателєґрафував до поліциї в Буску, чи то все правда. По кількох годинах прийшла телєґрафічна відповідь, що Трасевич був ковальским челядником, але перед двома недїлями обікрав склеп на 800 К і утїк до Золочева. При Трасевичу найдено ще 395 кор., прочі гроші він пропив в Золочеві. На питанє, чому їхав І клясою, відповів Трасевич, що там було безпечнїйше перед поліциєю. Не треба додавати, що Трасевич пійшов тепер на забаву до арешту.

— **Письмо Андре'а з єго подорожи до бігуна.** Норвеґска ґазета Verdens Gang доносить, що якийсь капітан корабля з Тремзи знайшов коло якогось малого острова на північ від Шпіцберґів фляшку, в котрій знайшло ся письмо Андре'а, що, як звістно, пустив ся був в 1898 р. бальоном до північного бігуна. Зміст сего письма ще не звістний і не борше аж як за місяць буде можна довідати ся про него. Вже сама вість про знайдене письма від Андре'а викликала у всїх учених кругах цїлого сьвіта велику сензацию, а найбільшу у тих, що займають ся відкритєм тайни північного бігуна. Коли би повисша вість потвердила ся, то показав би ся не лиш оправданим здогад, що не можлива річ, щоби по Андре'м остались лиш ті дрібнички, які доси знайдено, але може ще знайдений лист відкрив би нам якийсь важний здобуток науковий або бодай пояснив траґічний конець подорожі Андре'я і єго товариша до північного бігуна.

— **Нещаслива пригода в керници.** В Дрогобичи при ул. Лїшняньскій в реальности Левенталя, була керниця нечищена вже богато лїт. Дня 25 м. м. взяв ся чистити тоту керницю керничник Федїр Корпак з робітником Михайлом Постійко. Вичерпавши воду, спустив ся Корпак до керницї глубокої на 7 метрів, щоби там поробити приготовленя до чищеня дна. Ледви що спустив ся, як удушений ґазами впав в болото. Постійко пустив ся зараз єго ратувати, але й сам удушений ґазами впав в болото. На крик людий, що стояли коло керницї, господар Василь Колїнко спустив ся ведром до керницї ратувати нещасливих, але й сам спустившись до половини, упав на дно керницї. Аж сторожа пожарна, що явила ся зі своїми приладами, витягнула всїх трох з керницї. Корпак і Колїнко були вже неживі, а Постійка ще живого відвезено до шпиталю. Корпак мав 64 лїт, а Колїнко 42 і оба були жонаті та мали дїти.

— **Легкий заробок.** В однїй анґлїйскій часописи було раз таке оголошене: Хто пришле нам доляра, того навчимо, в який спосіб може легко заробити 25 долярів на день. Під оголошенєм було подане імя „компанії“. І многі люди писали листи до сеї „компанії“ і посилали їх враз з долярами. „Компанїя“ ховала гроші до кишенї, а їм відписувала так: Пов. Пане! Дайте оголошене до ґазет таке, як маємо ми, а коли знайдете кождого дня 25 дурнів, що вам повірять, то заробите що дня в легкий спосіб 25 долярів. Люди діставши такі листи, ховали їх мовчки до кишенї і кляли компанію, котра тимчасом далї робила інтереси.

— **Осїнні маневри XI.** (львівского) корпуса будуть відбувати ся від 24 с. м. до 11 вересня. По полкових вправах, котрі розпочали ся тепер в околицях Львова і потревають до 24 с. м., наступлять вправи в бриґадах. Війска львівского корпусу будуть маневрувати на просторі межи Яновом, Вишенкою, Щирцем аж до Верхрати (стациї зелїзницї ярославско-сокальскої). Від 30 с. м. до 8 вересня будуть відбувати ся вправи в дивізиях на просторі: Рава руска, Новини, Нароль, Любича, отже над самою росийскою границею. Рішаючі битви (кінцеві маневри) розіграють ся 9 і 10 вересня. Львівска залога верне до Львова 11 вересня.

— **Найбільші морскі глубини** находять ся в Атлантийскім Океанї, (положенім між Европою а Америкою). Там найглубше місце доходить 8 341 метрів, отже звиж милю. А ще більша глубина, бо аж 9.636 метрів є в однім місци на Тихім Океанї (між Америкою а Азиєю). Найвисша на сьвітї гора, Ґаврісанкар в Гімаляях, уміщена в тій глубинї сховала би ся під поверхню моря ще на 800 метрів.

ної корінєм — но, дякую! Завтра піду за твоїм трупом!

— Так скоро ми не вмираємо! — сьміє ся Вестль. — Ми в силї не одно витримати!

Якоїсь горячки, омліня або инших наслїдків операциї нема слїду. Хлопець має справдїшну медвежу вдачу. Чверть лїтри гірчанки лиш трохи єго запаморочило. Серед таких умов за кілька днів хлопець може знов встати.

Се каже доктор Обергумер Вестлеви, бере ручницю та торбу і виходить з колиби так швидко, що здивовані люди не мають коли подякувати єму за лїкарску поміч.

Недалеко дому прийшло єму на думку заглянути наперед до замку і коли він пустив ся в сю сторону, побачив в городї Міцї. Відгомін чиїхсь кроків звернув увагу баронесси і она скрикнула радісно, коли побачила лїкаря, що наближав ся до неї з ручницею і торбою на плечах.

— Ах, пан доктор! Дуже гарно списуєте ся! Як пішло на ловах! Чи маю ґратулювати величавого оленя?

Доктор Обергумер розповів свою пригоду і зацікавив баронессу незвичайно.

— Дивно! — сказала она. — Хлопця пострілено без сумнїву в нашім ревірі, а проте не повідомлено батька про нїяку пригоду, хоч дотичний лїсничий що йно вчера здавав батькови рапорт.

— Я не знаю, ласкава пані, як менї поводити ся супротив того факту. Передовсїм рад я поговорити про се з бароном.

— Ах, прошу, лишіть ся ще на хвильку в беседї! Ми ще не зовсїм вибесїдували ся, а маємо так богато. Подумайте лише, як давно, давно тому бавили ся ми дїтьми коло замку!

Як мило і чудово спаленїла Міцї при тих словах! Доктор Обергумер взяв би дуже радо чарівну головку в долонї і по дитинному звичаю поцїлував тоті усточка як черешнї. Але годї, дитинних почувань він не знає, бите серця у него зовсїм инше чувство. І молодий доктор занїмів, глядячи на сю дївочу цьвітку, що так чудово розцвила ся підчас єго довгої неприсутности.

— Мовчите, пане доктор! Не маєте сказати менї нїчого з часу ваших студий? Тямите ще, як ми бавили ся раз над потоком, і як хоробрий малий Кастуль видобув Міцї з води? Я мало що не обірвала тодї від батька!

— О, прошу не перецїнювати того природного вчинку хлопця, котрий взагалї не повинен був бавити ся над потоком.

— Ми були дїтьми. Ну, як вам поводило ся в містї? Здогадую ся, що з початку ви тужили за домом! Атже в наших горах так гарно, а наше озеро найкрасше в цїлім Тироли.

— Певно, туга за домом і голод! Я був убогий студент, що ледви удержував ся з лекций. Тому не хочу робити вам неприємности оповіданєм з тих часів. Була се безутїшна молодість з всїлякими недостачами.

— А проте ви стали доктором всїх лїкарских наук і що йно тепер розпочинає ся ваше житє!

Кастуль сьміє ся, однак в тім сьміху чути сум.

— Що ж вам долягає?

— Коли зносини з нашими верховинцями і їх поведене супротив образованої людини зове ся житєм, то я не знаю, чи „жию“. Щасливе то житє не є.

— Алеж пане доктор! Добре дїло вимагає часу! Довірє треба здобувати, а селяньскі черепи тверді. Практика ще прийде а на початок маєте пацієнтами нас! Чи хочете, щоби й я була хора?

Баронесса усьміхнула ся і глянула привабливо лїкареви в очи.

— Ласкава баронесса були-б тодї моєю найбільше улюбленою пацієнткою! — осьмілив ся Кастуль сказати.

Міцї почервонїла і замовкла. Затревожений тим лїкар забув на смерть, що хотїв поговорити з бароном в справі зраненя хлопця і незабаром попращав ся.

VII.

Минали тижднї, гірска околиця приняла осїнний вигляд, і так похолоднїло, що Лїна змерзала в студеній канцеляриї. Вправдї просила стару почтарку, щоби напалила в урядовім льокали, однак стрінула ся з відмовою, що було відплатою для „чванливої паннунцї“, котрої нїхто не слухає. Лїна звернула увагу, що чейже дирекция почт дає старій гроші на топливо, та зараз і дізнала ся, що тих „кілька сотиків“ годї кидати до печи, поки на дворі добре ще не зимно.

Що було їй дїяти? Жалоба перед дирекциєю не поможе, бо до таких дрібничних справ висока власть не мішає ся, се вже річ урядів уладити ся з тим як слїд. Отже треба було в холодї сповняти службу, що в послїднім часї показала ся невдоволяючою. Вже раз упімнув був єї комісар письменно, щоби поводила ся супротив публики менше брусовато, а інспекцийний урядник заявив, що вплинули на неї жалоби. Вправдї тоті жалоби анонїмні, однак більша вічливість в урядованю не пошкодить. Лїна здогадувала ся, хто се міг жалувати ся: гарна жінка управителя лїсів або заздрісний старий управитель. Про жандарма Чеха она не подумала, однак незабаром мусїла і єго собі пригадати.

Одного дня наспіло до неї урядове письмо від повітового суду з покликанєм до переслуханя яко сьвідка в справі торговельника худобою Гандля. Покликанє Лїни було зовсїм безцїльне, бо она нїчого не знала; але подорож коштує гроші і є з кождого огляду неприємна, бо треба просити стару почтарку о відпустку. Кілько то стоило єї труду, щоби пояснити судове покликанє глухій бабі, котра ува-

— **Енерґічний заступник.** „Gazeta Kołomyjska“ з признанем зазначує, що теперішний заступник бурмистра і віцебурмистра в Коломиї, які виїхали на відпустку, асесор доктор Лесь Кульчицкий, чоловік молодий, енерґічний і охочий, взяв ся огнисто до праці. Повно его всюди, пише „Gazeta Kołomyjska“ по урядничих бюрах, на комісиях, на торзї, навіть о 6-тій годині рано при робітничих мітлах. Доктор Кульчицкий видав також розпорядженє що до чистого удержуваня подвір і що до прочищеня подів в домах з легко запальних материялів. Такий бурмистр придав би ся не лише в Коломиї, але і всїм иншим містам.

— **Всїх мов на сьвіті** є до 1000, з чого на Европу припадає 53 бесїди. Найбільше народа на сьвітї говорить хіньскою мовою, бо аж 380 міліонів, відтак анґлійскою 95 міл., німецкою 68 міл., російскою 56 міл., далї по черзї йде між иншими мова француска (50 міл.), японьска, іспаньска, італійска, україньско-руска (30 міл.), турецка, портуґальска, польска (20 міл.), мадярска, румуньска, ческа (8 і пів міл.), сербска, шведска, грецка, болгарска, даньска (2 і пів міліона), словіньска і богато бесїд инших, дрібних племен.

— **Конкурс.** Тов. взаїмних обезпечень „Днїстер“ розписує сим конкурс на шкіц розкладу і фасади дому 3-поверхового для тов. „Днїстер“ при ул. Підвалє у Львові. — Премії за шкіци визначує товариство 2: перша 500, друга 250 К. Речинець предложеня шкіців до 10-го серпня 1904. Близших інформаций удїляє Дирекция „Днїстра“ щодень між 12-ою а 1-ою год. в полудне (Ринок 10 II пов).

— **Родимцї!** купуйте льоси „Сокола“ у Львові (по 25 сот.), набувайте облїґациї (по 10 кор.). Присилайте лепти на дім „Сокола“!

Господарство, промисл і торговля

— **Цїна збіжа** у Львові дня 2 серпня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця н. 9·25 до 9·75; жито н. 6·60 до 6·80; овес 6.75 до 7·—; ячмінь пашний —·— до —·—; ячмінь броварний —·— до —·—; ріпак —·— до —·—; льнинка —·— до —.—; горох до вареня 7·25 до 8·—; вика 7·50 до 9·50; бобик 5·50 до 5·75; гречка 6·— до 7·25; кукурудза стара 6·50 до 7·—; хміль за 56 кільо 170·— до 180·—; конюшина червона 65·— до 70·—; конюшина біла 55·— до 62·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Рим 3 серпня. З будинку францускої амбасади при Ватиканї здоймлено вчера францускі герби.

Париж 3 серпня. З Петербурга доносять, що виділ полїцийний буде з міністерства справ внутрішних вилучений і одержить окремого шефа, так, що міністерство справ внутрішних буде на будуче займати ся лиш справами адміністрацийними.

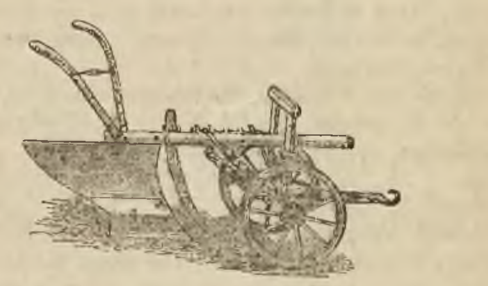
Париж 3 серпня. Echo de Paris доносить з Петербурга: Вожд російскої армії Куропаткін лагодить вже від осьми днїв відворот російскої армії до Мукдену. Войско, муніцию і средства поживи перевозять на всїх стоячих до диспозициї поїздах до Мукдена, звідки вже виїхав цїсарский намістник зі своїм штабом.

Париж 3 серпня. Temps доносить з Гайчен під вчерашною датою: Від трох днїв виконують Японцї безнастанні атаки на полудне і полудневий всхід від Гайчена. Дня 31 липня по дводневній борбі заняли они Сімучин опущене Росиянами. Росияни уступали під охороною артилерії. Японьскі сили, як здає ся, виносили сїм дивізий і значну скількість артилерії. Веремя красне.

Петербург 3 серпня. Російска аґентия телеґрафічна доносить, що Алексїєв від'їхав 24 липня до Харбіна, звідки по дводневнім побутї вибрав ся до Владивостока. (Здає ся, що не на прогульку і не на інспекцию. *Ред.*)

Токіо 3 серпня. Ґен. Курокі доносить про битву під Кусулїндза 26 миль від Ляояну дня 31 липня і каже, що війско японьске гонило за неприятелем 4 милї на захід далеко. Коло Янцелїн дня 1 серпня о 8 год. рано виперли Японцї Росиян зі всїх позиций і забрали їм пушки. Борба вела ся серед дуже трудних обставин і в спеці 40 степенів Цельзия.

НАДІСЛАНЕ.

До відомости всїх Вп. Господарів.

Господарі, хто з вас знає, що Іван Плейза виробляє? — Ріжні плуги і січкарні, дуже міцні, дуже гарні, млинки, рала наймоднїйші, до ужитку найздібнїйші! Та ще й тано; тож тра знати з ким найлїпше гандель мати:

Чужий пхає що найгірше, а говорить, що найлїпше. Коби гроші в руки взяти: йди мя — каже — позивати! — Час нам собі руки дати та й чужих не спомагати. Най не їдять білу булку, а до неї й нашу курку; нехай роблять, як ми робим, коло поля гною ходим! Наші гроші в нас тримаймо; чужим в гандель не даваймо! Чейже аґент плуг не робить; на готовім він заробить.

На щож в двоє нам платити, коли можем ощадити. Турка близько Коломиї, там робітня є й до нинї: Іван Плейза не в кермує, кожду річ він сам пробує. Він вас, братя, не впукає, бо він Христа віру має. А хто чого сам не знає, най лиш его поспитає; він на складї усе має цїнник даром посилає. Хто раз купить, буде знати, що у Плейзи мож дістати все найлїпше, найдешевше, тай ще другим 'ме казати, що найлїпше купувати: у

Івана Плейзи

в Турцї під Коломиєю.

Поїзди льокальні.

Приходять до Львова.

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять зі Львова.

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята, 3·18 в недїлї і сьвята (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

жала се лише покришкою до якоїсь прогульки. Про якусь підводу до зелїзницї нема очивидно бесїди. Женщина дуже страхають ся йти пішки в долину, бо упаде дощ, дороги розмокнуть ся, одіж знищить ся, і женщини пробують звичайно до стациї в несказаннім видї. Ліна також сего побоює ся, однак коли надійшов речинець, на еї щастє взяв мороз і тому дорога на долину до зелїзничої стациї була майже приємна.

Службу того дня сповняла в заступництві стара почтмайстриха, котра замкнула канцелярию і отвирала лише тоді, як хто прийшов купити марку. Почтової торби, котру Осип приніс в полудни, стара зовсїм не випорожнила; атже там не буде певно нїчо пильного, а люди можуть легко заждати оден день. Отже положила спокійно торбу на урядовім столї. Коли хотїла канцелярию опять зачинити, попала на одного селянина з Зеберґу, що приніс сильно закровавленого заяця і хотїв післати его почтою. Червоний слїд крови тягнув ся від дороги до сїний і до канцелярії. Селянин крикнув глухій женщинї до уха:

— Почтмайстрихо, зайчик! Відошли его почтою Клюйбенштедьови в Бріксльєг! Заплатить він сам! Дай Боже!

Селянин кинув заяця просто на почтову торбу, що сейчас закрасила ся на червоно і відійшов, бурмотячи під носом.

Глуха почтмайстриха зрозуміла лише початок его слів і усьміхнула ся з утїхи.

— Добре! — сказала. — Добре! Дякую красненько.

По хвили забрала заяця із стола і понесла его до кухнї, де служниця мусїла сейчас его справити і приладити на обід.

Почтмайстриха була цїле передполудне в блаженнім настрою і заєдно бурмотїла:

— Прецїнь від часу до часу почта щось принесе! Прецїнь є ще добрі люди! Такий зайчик то добра відміна в сільскім харчу!

В полудне челядь розправила ся з заяцем так гарно, що в короткім часї остали по нїм лише кости. Сама почтмайстриха мусїла відмовити собі тої приємности, бо дичина була для останків еї зубів за ликовата. Але обід не коштував нїчого, а для ощадних людий се богато значить.

Случай хотїв, що незадовго по обідї прийшов на почту надлїсничий Антін, хитрий, лепский і спритний леґінь, лїт може трийцять, з великим мисливским псом, котрий вже на дорозї занюхав слїд заяця. Антін побачив також червоний слїд і здивував ся. Кров? Дійсно, червоний слїд веде на почту, до самої канцелярії, а відтак назад до сїний. Там за темно, щоби щось бачити. Надлїсничий кидає свій лист до скриньки і ступає за псом, що рвучись наперед, натягнув сильно ремінець. Пес дістав ся просто до кухнї, а дівка, що порала ся коло посуди, крикнула голосно:

— Єй, пес а за ним стрілець!

І кинула вічливо псови заячі кістки.

— Ого! Хто се їсть заяцї на почтї? — спитав Антін здивований.

Служниця поспішила з відповідию:

— А хлоп з Зеберґу, той Мартель, був такий добрий і подарував зайчика почтмайстриси!

— Мартель з Зеберґу?! Атже ему не вільно стріляти!

— Йой, Боже! Чи то мусить зараз бути крадений заяць?

Антін обернув ся, а за ним пес. Скоро вийшли оба з почти.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові виданя.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. І. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. І. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірош: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор. Зьвірята домашні 80 с. Приятелі дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (ґрете цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Виданя без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер**: Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. І., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий**: Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич**: Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко**: Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко**: Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне**: Подорож довкола землі 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский**: Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** в р. 1894 4 К. **Др. Мандибур**: Олімпія 40 с. **Віра Лебедова**: Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулівера до великанів 50 с. ***Мальота**: Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский**: Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо**: Непос, учебник для III кляси ґімназ. 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef**: Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.**: Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский**: Батько і мати, двосьпів з фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки**: Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский**: Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич**: Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко**: Абу Каземові Капці 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка**: Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко**: Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко**: Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова**: Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка**: На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка**: Дарунок для дітий 40 с., опр. 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко**: Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р**: Подорож до краю Ліліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский**: Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки** з історії Руси-України. 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка**: Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін**: Байки 30 с. ***Марко Вовчок**: оповіданя І. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка**: істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалів Стефан**: На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский**: Народні Думи з поясненями, І. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой**: Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського**: 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, І. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич**: Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дівчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилі**, Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова**: Байки 10 с. ***В. Чайченко**: Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки**, Казка про сонце та єго сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені зьвіздкою, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл виділових, а „Огород шкільний“ поручений до біблїотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Науковсго Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропиґійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криници з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).